

ment var optaget i Paragraphen, vare Afsløsningsmændene jo udtryffeligt nødsagede til at tage særdeles Hensyn dertil, og dette, finder jeg, kunde være meget betænkeligt.

Kierregaard: Jeg ønsker ogsaa, med det høitærede Thing's Tilladelse, blot ganske kort at udtale det som min Dverbetvisning, at Udskafets § 13 og de deri indeholdte Udtryk og Regler for Afsløsningen forekomme mig heldigere, end det af Udvalget foreslaaede. Det forekommer mig nemlig, at, naar man har villet sige, at de Ord „under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted o. s. v.“ ja vel ogsaa Ordene „fuldstændig Erstatning“ skulle indeholde en Instrux, saa maa derved dog bemærkes, at det er en Instrux, som gjælder i alle Tilfælde og sigter til alle Tilfælde, hvor den tilsigtede Afsløsning finder Sted. Naar Taleren derimod bliver om den Instrux, der er foreslaaet af Udvalget, synes det, at denne Deel af Instruxen vil have den særegne Betydelighed, at dens Ophævelse i visse Tilfælde slet ikke vil kunne tilveiebringes. Det er slet ikke givet, at man paa ethvert Sted og til enhver Tid kan faae Oplysninger om, hvad Jagten kan blive bortforpagtet for, idet der muligen i en vis Egn og under dens Forhold ikke kan være mindste Tale om, at Forpagtning skulde kunne finde Sted. Naar det nu er Tilfældet, kan det dog vist være betænkeligt, at bringe en saadan speciel Anordning ind, hvorefter man skal tage Hensyn til en enkelt Omstændighed, om hvilken enkelt Omstændighed det alt isorveien maatte være at indrømme, at den i enkelte Tilfælde ikke vil forefindes. Thi saa vil der udspinde sig en Mislighed, idet der atter vil findes visse Grader mellem den bevislige fuldkomne Umulighed af at kunne bortforpagte og altsaa af at kunne opgive, hvad Jagten paa denne Egn kan bortforpagtes til, og den bevislige klare Tilstrækkelighed af Oplysningerne i saa Henseende. Og saaledes maatte disse Afsløsningskommissioner, eller hvad man vil kalde dem, som faae med Afsløsningen at gjøre, hvis jeg ikke fatter Sagen aldeles feilagtig, komme til, præliminariter, om jeg for et Dieblit tør bruge dette Udtryk, at afgjøre, hvad der siden stærkt vil virke ind til en vis bestemt Afgjørelse af Hovedspørgsmaalet, om end en stor Deel af

Medlemmerne egentligen meente, at det burde været anderledes afgjort. Idet der nemlig imellem dem spørges: skulle vi i nærværende Tilfælde antage, at der kan afsløses under Hensyn til Bortforpagtningsprisen eller ikke, — ville de ved Svaret derpaa ofte tillige have afgjort Sagen i dens Realitet. Jeg kan saaledes ikke andet end holde for, at det vil føre til Uævnhed og Ulighed, saa at, naar man ikke med denne Bestemmelse blander sig ind i Sagen, derved bedre vil sørges for Afsløsningen.

D. Nielsen: Jeg vil blot tillade mig at rette et Spørgsmaal til det høistlovkyndige 5te Medlem for 1ste Valgkreds (Orsted), om der ved „fuldstændig Erstatning“ forstaaes andet end en tilsvarende Erstatning. Jeg ønskede at vide, om jeg havde taget feil deraf, og henvender mig derfor til ham.

Formanden: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det ikke er saa ganske i sin Orden saaledes at rette et Spørgsmaal til et enkelt Medlem af Thinget.

Orsted: Jeg agtede alligevel at tage Ordet.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har Ordet.

Orsted: Det er vistnok under alle Omstændigheder meget misligt, at finde en Maalestok, hvorefter Afsløsningen skal bestemmes for Jagtens Afstaaelse. Naar den skal bestemmes efter den Indtagt, man kan have af Jagten, faaer man aldeles ikke den virkelige Værdi, fordi Jagten er ikke en Gjenstand, som fornemlig har Pengeværdi, men det er en Behagelighed, som Folk sætte Priis paa, en Rettighed, Folk sætte langt høiere Priis paa end den efter Pengebeløbet kan være, og allermindst troer jeg, at man kan udfinde Værdien ved at tage Hensyn til, hvad Jagteieren virkelig har af den, fordi Jagten drives af de fleste Jagtberetigede ikke med saa stor Økonomie. Det er dem mere om at gjøre at have Jagtens Behagelighed og de gjøre store Beføstninger med Hensyn til Jagtbetjente, og holde Hunde og andet saadant, og naar der er Spørgsmaal om Nettoindtagten maatte det komme til Afdrag i den virkelige Værdi. Det Udtryk fuldstændig Erstatning er taget af Grundloven, og Grundloven mener vistnok noget Andet med tilsvarende